

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Sedmíkovou ve věci žalobkyně: **nezl. L. H.**, zastoupena pěstounkou B. H., bytem pod adresou nezl. žalobkyně, právně zastoupena JUDr. Martou Fedorkovou, advokátkou se sídlem Mostecká 290, 500 03 Hradec Králové proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, k žalobě proti rozhodnutí ze dne 23. 7. 2013 č.j. MPSV-UM/10067/13/9S-KHK, **t a k t o :**

I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí, Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, ze dne 23. 7. 2013 č. j. MPSV-UM/10067/13/9S-KHK a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Hradci Králové ze dne 13. 5. 2013 č. j. MPSV-UP/750166/13/AIS-SSL se z r u š u j í pro vady řízení a věc s e v r a c í k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na nákladech řízení spočívajících v nákladech za zastoupení advokátkou částku 2.600-Kč na účet advokátkou vymíněný a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Dosavadní průběh řízení včetně rozhodnutí vydaných správními orgány

1) Skutečnosti následně zaznamenané ověřil krajský soud ze správního spisu žalované: rozhodnutím Magistrátu města Hradec Králové, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne 16. 8. 2007 byl nezl. žalobkyni (od samého počátku ve všech následně popsanych řízeních zastoupenou pěstounkou paní B. H.) přiznán od března 2007 příspěvek na péči dle § 7 zák. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v tehdy platném znění a to ve výši 9.000,-Kč. Nezl. žalobkyně byla posouzena jako osoba závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve III. stupni závislosti.

Po proběhnuvší kontrole, které opět předcházelo sociální šetření, bylo tímž správním orgánem dne 24. 4. 2009 vydáno další rozhodnutí, kterým byl příspěvek přiznán v nezměněné výši, tj. 9.000,-Kč, tedy i nadále byl zjištěn III. stupeň závislosti a to od měsíce dubna 2009.

Dne 8. 8. 2011 bylo znovu tímž správním orgánem vydáno rozhodnutí, jehož obsah se shodoval se dvěma výše popsanyými a příspěvek byl ponechán nadále ve výši 9.000,-Kč. Tomuto předcházelo sociální šetření provedené dne 8. 8. 2011.

Podáním (návrhem) doručeným Úřadu práce ČR, Krajský pobočka v Hradci Králové dne 11. 1. 2013 se pěstounka za nezl. žalobkyni domáhala zvýšení dosud přiznaného příspěvku na péči. Po sociálním šetření, které provedla sociální pracovnice v místě bydliště nezl. žalobkyně dne 20. 2. 2013 byl lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v Hradci Králové (dále jen OSSZ) vyhotoven dne 24. 4. 2013 posudek o zdravotním stavu pro účely posouzení stupně závislosti žadatelky. V němž lékařka OSSZ na základě výsledků sociálního šetření a na základě lékařských zpráv konstatovala, že se jedná o osobu ve věku do 18 let, která se podle § 8 odst. 1 písm. b) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve II. stupni (středně těžká závislost). Nejde o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nevede k neschopnosti zvládat základní životní potřeby uvedené v § 9 odst. 1 písm. a) nebo b) citovaného zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc při následujících základních životních potřebách:

- c) komunikace
- f) tělesná hygiena
- g) výkon fyziologické potřeby
- h) péče o zdraví
- i) osobní aktivity.

Pěstounka byla se závěrem posouzení seznámena dne 3. 5. 2013 a zde vyjádřila nesouhlas či spíše upozornila na nedostatečné zhodnocení rozhodných skutečností v tom směru, že nezl. žalobkyně vyžaduje pomoc a oporu jiné osoby i při chůzi, když ve škole má i z tohoto důvodu osobní asistentku.

2) Výsledkem řízení výše popsaného bylo rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Hradci Králové, vydané dne 13. 5. 2013, podle kterého byl žalobkyni od června 2013 snížen příspěvek na péči z 9.000,-Kč měsíčně na 6.000,-Kč měsíčně. Správní orgán prvního stupně odůvodnil své rozhodnutí odkazem na výsledek sociálního šetření a poté na posudek lékařky OSSZ v Hradci Králové. Žalobkyně využila svého práva na odvolání, které sepsala 23. 5. 2013 a téhož dne jej zaslala správnímu orgánu. V odvolání podrobně popsala problémy s chůzí, problémy při přijímání stravy včetně problémů s oblékáním. Rovněž zmínila, že není schopna zvládnout péči o domácnost – k tomuto je namístě upřesnit, že s ohledem na věk žalobkyně a dobu posuzování se jednalo o položku, která u nezletilých žadatelů posuzována a hodnocena není (§ 9 odst. 3 zákona o sociálních službách).

3) S ohledem na § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění vypracovala podkladový posudek pro odvolací řízení Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí se sídlem v Hradci Králové (dále jen PK MPSV) a to dne 21. 6. 2013. Z obsahu posudku lze vysledovat, že komise jednala v řádném složení za přítomnosti odborné lékařky z oboru psychiatrie. Disponovala dosavadními lékařskými podklady a stejně tak obsahem výsledku sociálního šetření Úřadu práce ze dne 20. 2. 2013. Nezl. žalobkyně ani její zákonná zástupkyně, tedy pěstounka, jednání přítomny nebyly.

V diagnostickém souhrnu je zaznamenáno toto zjištění zdravotního stavu: lehká mentální retardace, oboustranná krátkozrakost korigovaná dioptricky, kyfoslóza lehkého stupně, dyslalie, dysgrafie, dyslexie a stav po psychotické poruše a sebepoškozování v anamnéze. Tato zjištění zdravotního stavu měla PK MPSV podložena nálezem Psychiatrické kliniky Fakultní nemocnice Hradec Králové za dne 9. 1. 2013 a 12. 3. 2013 – MUDr. H., zprávami z psychologického vyšetření provedeného Mgr. Š. ze dne 27. 9. 2012, 5. 10. 2012 a 12. 10. 2012. Neurologický nález vypracovala MUDr. H. dne 21. 3. 2013. Dále měl posudkový orgán k dispozici lékařský nález pro posouzení zdravotního stavu od praktické lékařky MUDr. Š. ze dne 19. 3. 2013. Obsahy všech shora uvedených zpráv komise stručně zaznamenala ve svém posudku. Rovněž v něm zachytila posudek lékaře referátu LPS OSSZ Hradec Králové ze dne 24. 4. 2013 – viz bod 1) tohoto rozhodnutí, tedy snížení příspěvku na péči z III. stupně závislosti na stupeň II.

Následně komise zaznamenala výhrady zástupkyně žalobkyně, která tvrdila, že nezl. žalobkyně nezvládá: a) mobilitu, b) orientaci, d) stravování, e) oblékání a j) péči o domácnost včetně popisu důvodů, pro které se domáhá zohlednění i těchto úkonů. K odvolání doložila již uváděné zprávy MUDr. Š..

Posudková komise se i přes vznesené námitky a doložené lékařské zprávy přiklonila k dříve přijatému závěru v tom směru, že nezl. žalobkyně je závislá na pomoci jiné fyzické osoby toliko ve II. stupni závislosti a v plném rozsahu akceptovala výsledek posouzení provedený lékařkou OSSZ. Doložené lékařské zprávy a jimi objektivizované zdravotní postižení žalobkyně dle posudkové komise neumožňují zbývající životní potřeby hodnotit jako nezvládané.

4) Správní řízení soudem zaznamenané skončilo vydáním rozhodnutí MPSV s datem 23. 7. 2013, kterým bylo odvolání zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 13. 5. 2013 potvrzeno. Žalovaný v obsahu odůvodnění provedl rekapitulaci dosavadního řízení a zjištěných okolností případu, odkázal na aktuální právní úpravu a odvolání neshledal důvodným.

II. Žaloba a reakce žalovaného

5) Rozhodnutí žalovaného napadla nezl. žalobkyně včasnou žalobou, neboť jej nepovažovala za správné a odpovídající jejímu faktickému zdravotnímu stavu, potíží a rozsahu péče, kterou ze strany druhé osoby fakticky vyžaduje. V zásadě shrnula a zopakovala námitky, kterými argumentovala již v řízení o odvolání před správním orgánem, tedy námitky týkající se zejména problematiky mobility, stravování, oblékání a obouvání včetně nemožnosti zvládat péči o domácnost (nedůvodnost námítky speciálně do této položky již byla soudem vysvětlena). V zásadě nezl. žalobkyně vyslovila přesvědčení, že bez pomoci druhé osoby není schopna zvládat všech deset úkonů základních životních potřeb. Krom již doložených lékařských nálezů poukázala na skutečnost, že důvodnost námitek lze ověřit stanoviskem (výslechem) PhDr. J. K. z PROINTEPA, kam nezl. žalobkyně dochází a stejně tak i výslechem učitelek působících v tomtéž zařízení, které znají faktické potřeby a problémy nezl. žalobkyně. Z uplatněných důvodů považovala rozhodnutí za nesprávné a neodpovídající faktické situaci a zdravotnímu potíží žalobkyně. Trvala na jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

6) Ve vyjádření vypracovaném dne 4. 11. 2013 žalovaný správní orgán velmi podrobně zopakoval dosavadní průběh řízení, výsledky posouzení zjištěné posudkovými orgány zachytil téměř doslovně a odkázal na přesnou citaci právní úpravy na projednávaný případ dopadající. Stejně tak zaznamenal námitky žalobkyně a s přihlédnutím k posudkovým závěrům uzavřel, že pro své rozhodnutí disponoval objektivně zhodnoceným zdravotním stavem žalobkyně a vypořádal se se všemi pro rozhodnutí důležitými skutečnostmi. Konstatoval, že po opakovaném posouzení zdravotní stav žalobkyně odpovídá toliko II. stupni závislosti. Stejně jako krajský soud upozornil, že v případě žalobkyně s ohledem na to, že se jedná o osobu mladší 18 let (§ 9 odst. 3 zákona o sociálních službách), nelze hodnotit položku § 9 odst. 1 písm. j) zákona o sociálních službách, tedy péči o domácnost. Trval tak na zamítnutí žaloby.

III. Posouzení věci krajským soudem včetně právní úpravy

7) Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí včetně správního řízení, které mu vydání předcházelo a to v rozsahu námitek uplatněných žalobkyní. Byl přitom vázán skutkovým a právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Ačkoli právní zástupkyně žalobkyně v zásadě souhlasila s rozhodnutím věci bez jejího projednání před soudem, přesto vznesla jakousi námitku či doplnění v tom směru, že s ohledem na potřebu objektivního zjištění situace s ohledem na sociální dopad rozhodnutí by zřejmě nebylo nařízení jednání od věci. Krajský soud o věci přesto rozhodl bez jednání a to s ohledem na postup, který je zachycen v ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., když po prostudování případu dospěl k závěru, že správní orgány rozhodly na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Z těchto důvodů neakceptoval návrh na doplnění dokazování výsledkem kompetentních pracovníků a vedení PROINTEPA, což je soukromé zařízení rodinného typu zajišťující komplexní péči dětem s tělesným a kombinovaným postižením nebo zdravotním oslabením, neboť výsledné zhodnocení a jeho dopad na projednávaný případ je v kompetenci posudkových orgánů (§ 52 odst. 1 s.ř.s.).

8) Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností: podmínky nároku na příspěvek na péči jsou obsaženy v § 7 odst. 1 a 2 zákona o sociálních službách. Podle odst. 1 uvedeného zákona se příspěvek na péči poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Dle odst. 2 téhož pak nárok na příspěvek má osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8, pokud jí tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče uvedený v § 83 nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb podle § 85 odst. 1 nebo dětský domov⁵²⁾, anebo speciální lůžkové zdravotnické zařízení hospicového typu^{7a)}; nárok na příspěvek má tato osoba i po dobu, po kterou je jí podle zvláštního právního předpisu ^{7b)} poskytována zdravotní péče v průběhu hospitalizace.

9) Ve smyslu § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách je hodnocení osoby, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby (**a je mladší 18 let věku**) rozděleno do čtyř stupňů závislosti s požadavkem na početně - v každém stupni závislosti podle toho, kolik je posuzovaná osoba schopna zvládat základních životních potřeb - stanovenou potřebu každodenní pomoci, dohledu nebo péče jiné fyzické osoby. Konkrétně může být dotyčná osoba posouzena jako závislá **a) v I. stupni (lehká závislost** – jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby), **b) v II. stupni (středně těžká závislost** – jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat čtyři nebo pět základních životních potřeb), **c) ve III. stupni (těžká závislost** - jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není

schopna zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb) a **d) ve IV. stupni (úplná závislost** - jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat osm nebo devět základních životních potřeb).

Na vysvětlenou pro žalobkyni je potřebí upozornit, že u osoby starší 18 let se pro ten který stupeň závislosti vyžaduje vždy o jednu základní životní potřebu více – a logicky tou potřebou je péče o domácnost, která, jak již bylo vysvětleno, u osoby do 18 let věku ze zákona hodnocena není.

Podle § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách se při posuzování stupně závislosti u osoby do 18 let věku hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:

- a) mobilita,
- b) orientace,
- c) komunikace,
- d) stravování,
- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity.

Krajský soud v obdobných případech ve svých rozhodnutích zmínil tuto úvahu: jestliže je otázka nároku na příspěvek na péči podmíněna prokázáním závislosti na pomoci jiné fyzické osoby při výkonu výše uvedených základních životních potřeb, pak může být za bezvadný a konkrétní situaci posuzované osoby považován dle přesvědčení soudu takový posudek, ze kterého bude i medicínský laik, kterým je povětšinou posuzovaný občan, správní orgán a následně i soud, schopen učinit si jasný úsudek o jeho objektivitě a přesvědčivosti.

10) Při hodnocení správnosti, zákonnosti a objektivitě napadeného rozhodnutí žalovaného, a stejně tak i procesu, který jeho vydání předcházel, dospěl soud k závěru, že žalovaný se sice snažil postupně reagovat na odvolací námitky, nicméně po seznámení se s obsahem správního spisu a obsahem žaloby krajský soud uzavřel, že žalovaný nedostál své zákonné povinnosti a vydal rozhodnutí na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

Odvolací správní se logicky a v souladu s odkazem na zákonnou úpravu správně obrátil na posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 z.č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení), nicméně se spokojil s relativně strohým závěr komise a ponechal bez povšimnutí, že posudek vyhotovený touto komisí, ze kterého při svém rozhodování vycházel, nelze s ohledem na jednotlivá tvrzení žalobkyně uplatněná v průběhu správního řízení

považovat za bezvadný a vyčerpávajícím způsobem reagující na přednesy žalobkyně.

11) Krajský soud je tak přesvědčen, že správní orgán v tomto konkrétním případě mohl a měl k ověření stupně závislosti nezletilé žalobkyně shromáždit i důkazy jiné, které se v dané věci nabízely a na které posléze bylo upozorněno v žalobě. A takto získané informace předložit posudkové komisi k odbornému zhodnocení. Jistě je nezbytné, aby posudkové orgány vycházely ze zpráv lékařů specialistů, v jejichž péči je nezletilá žalobkyně. Podkladové lékařské zprávy jsou především zaměřeny na psychologické a psychiatrické problémy žalobkyně, leč nemají – nebo krajský soud v posudcích odpovědi nenalezl – objektivní vypovídací hodnotu v tom směru, zda-li je nezletilá žalobkyně např. schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim či zda je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem (příloha 1 písm. d) a písm. e) zák. č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách s názvem vymezení schopnosti zvládat základní životní potřeby).

12) Ač medicínský laik, je však krajský soud přesvědčen, že obsah takto shromážděných zpráv nemůže povětšinou odpovídat potřebám toho konkrétního rozhodnutí o míře závislosti posuzované osoby na péči a pomoci jiné fyzické osoby. Lze ze strany správního orgánu jistě kontrovat tím, že k ověření rozsahu a charakteru pomoci a péči má sloužit výsledek tzv. sociálního šetření. S tím lze pochopitelně souhlasit, nicméně objeví-li se pochybnosti a v daném případě dokonce věcné námítky, pak je povinností správního orgánu hledat další cesty a způsoby, jak se s námitkami vyrovnat a jejich relevantnost případně vyvrátit. Zástupkyně nezletilé žalobkyně opakovaně upozorňovala na problémy nezletilé při mobilitě, stravování a rovněž při oblékání a obouvání, tedy zejména sporovala závěry mířící do § 9 odst. 1 písm. a), d) a e) zákona o sociálních službách. Nezletilá žalobkyně navštěvuje (resp. takto to bylo i v žalobě prezentováno) PROINTEPO, což je soukromé zařízení rodinného typu zajišťující komplexní péči dětem s tělesným a kombinovaným postižením nebo zdravotním oslabením. Zde se pohybuje v prostředí jí rovněž známém a je obklopena lidmi, kteří jsou kvalifikovanými odborníky a jistě by tak byli schopni relevantního a objektivního posouzení faktických schopností nezletilé žalobkyně co se týče její závislosti na pomoci jiné fyzické osoby. Každopádně přinejmenším v otázce stravování, oblékání a obouvání a doplňkově i v otázce schopnosti její mobility. Pokud se tedy tato možnost doplnit dokazování skutečně relevantními informacemi nabízela a správní orgány jí nevyužily, považuje krajský soud dokazování za neúplné. Nelze pominout, že výsledek posouzení na sebe váže finanční příspěvek vyplácený státem a je zcela adekvátní požadovat, aby tato dávka nejenže nebyla zneužívána, ale stejně tak aby mířila k těm, kteří zákonné podmínky pro její výplatu naplnily. Je proto nezbytné posuzovat každý případ přísně individuálně, neboť nelze vyloučit, že v jednom případě skutečně pro objektivní závěr

postačí výsledek sociálního šetření a posudkové zhodnocení, zatímco v případě jiném se správní orgány nevyhnou obšírnějšímu doplnění dokazování.

13) Pouze pro doplnění krajský soud odkazuje na výsledek sociálního šetření konaného dne 8. 8. 2011 (podle tehdejší právní úpravy, kdy žalobkyně měla i nadále nárok na příspěvek ve výši 9.000,-Kč), kde je jasně uvedeno, že nezletilá potřebuje pomoc např. při výběru oblečení, rozpoznání jeho správného vrstvení, při péči o prádlo atd. Je jisté, že aktuální právní úprava má odlišné znění, avšak obdobné otázky jsou řešeny již ve zmiňované Příloze 1 pod písm. e) vyhl. č. 505/2006 Sb. Pokud tedy při minulých šetřeních nezletilá pomoc vyžadovala, je pro objektivitu posouzení nezbytné vysvětlit důvody, pro které nyní oblékání a obouvání (§ 9 odst. 1 písm. e) zákona o sociálních službách) zvládá do té míry, že v tomto není závislá na pomoci jiné fyzické osoby. Stejně tak bude nezbytné reagovat i na ostatní žalobní námítky, pro které nenalezl krajský soud v posudkových závěrech přesvědčivé a logické argumenty, aby je mohl označit za irelevantní.

Krom speciálního zařízení již zmiňovaného byla nezletilá asi po dobu tří měsíců hospitalizována v Psychiatrické léčebně v Havlíčkově Brodě (není ovšem zmíněno období, takže teprve z posudku PK MPSV vyplynulo, že k propuštění došlo 16. 3. 2012), jak je uvedeno v sociálním šetření k aktuálně projednávané věci. Průběh tříměsíční hospitalizace je v posudku shrnutí tak, že **nezletilá byla po propuštění léčbou zklidněna**. Jistě i v tomto lékařském zařízení by bylo možné ověřit schopnosti žalobkyně „pečovat o sebe“ v konkrétním stabilním prostředí, byť se jednalo o psychiatrickou léčebnu. Vždyť i tam se musela žalobkyně pohybovat, stravovat, oblékat a obouvat. Zde si krajský soud rovněž dovoluje upozornit na § 2 a § 2a části první vyhl. č. 505/2006 Sb., když úvahy vztahující se k těmto ustanovením, resp. k posuzování nezletilé žalobkyně s přihlédnutím k těmto kritériím, v posudkových závěrech nenalezl.

14) Dle přesvědčení krajského soudu je potřeba mít na zřeteli, že rozhodnutí správního orgánu míří ke konkrétnímu člověku s konkrétním problémem. Pokud se problém týká tak citlivé oblasti jako je otázka zdraví a na ni se případně „nabalující“ možnost pomoci v podobě konkrétního finančního příspěvku, pak je nezbytné, aby žadatel, byť by obdržel rozhodnutí negativní, tak přesto se bude jednat o rozhodnutí jasné, srozumitelné a odůvodněné tak, aby si žadatel mohl učinit závěr, že správní orgán se jeho případem (žádostí) zabýval zodpovědně s maximální odbornou erudicí.

IV. Závěr a náklady řízení

15) Krajský soud připomíná, stejně tak v případech obdobných a jím v minulosti posuzovaných, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, čj. 4 Ads 50/2009-63, kde se uvádí: „*Jakkoli příspěvek na péči vyplácený na základě zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, sleduje jiný cíl, než tomu bylo v případě zvýšení důchodu pro bezmocnost (§ 70 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení),*

jistě nebylo úmyslem zákonodárce novou úpravou snížit procesní standard při posuzování míry závislosti na pomoci jiné fyzické osoby, jež je pro řízení o příspěvku na péči a řízení o zvýšení důchodu pro bezmocnost v zásadě totožná. Je proto povinností krajských úřadů požadovat po posudkových komisích Ministerstva práce a sociálních věcí takové posudky, které budou na základě originální úvahy hodnotit a přezkoumávat předchozí posouzení stupně závislosti osoby na pomoci jiné fyzické osoby způsobem kvalitativně srovnatelným s praxí vžitou pro činnost totožných komisí při dřívějším hodnocení míry pomoci při životních úkonech v řízení o zvýšení důchodu pro bezmocnost.“

16) Podle § 3 zák. 500/2004 Sb., správní řád, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Krajský soud po svých úvahách zachycených v odůvodnění tohoto rozhodnutí dospěl k závěru, že správní orgány zákonem dané povinnosti nedostály.

17) Přezkoumávané rozhodnutí proto bylo soudem zrušeno pro vady řízení spočívající v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu tak, jak byly krajským soudem vytýkány (§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.) a současně krajský soud vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.) s tím, že správní orgán je závazným právním názorem soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Soud v daném případě zrušil rovněž i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (§ 78 odst. 3 s. ř. s.), neboť je přesvědčen, že doplnění dokazování ve smyslu výše naznačeném a krajským soudem v odůvodnění tohoto rozhodnutí jasně popsáném (především situace nezletilé žalobkyně v PROINTEPU, její chování a potřeba péče při hospitalizaci v PL v Havlíčkově Brodě) přísluší prvostupňovanému orgánu proto, aby případně vzniklá pochybení či event. nedostatky mohly být korigovány orgánem odvolacím.

18) Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy úspěšná žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení spočívajících v nákladech spojených se zastoupením advokátkou. Ta požadovala odměnu za dva úkony právní služby podle § 9 odst. 2 vyhl. č. 177/1996 Sb. (dále jen AT) a to příprava a převzetí zastoupení a sepsí žaloby, kdy činí odměna za jeden úkon 1.000,-Kč. Ke každému úkonu právní služby účtoval paušální náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 3 AT ve výši 300 Kč, tedy 2 x 300 Kč. Celkem tak požadovala odměnu ve výši 2.600,-Kč. Touto částkou zavázal krajský soud k úhradě neúspěšný správní orgán, který bude povinen zaslat důvodně přisouzené náklady řízení na účet advokátkou vyžádaný ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 27. prosince 2013

JUDr. Marcela Sedmíková, v.r.
samosoudkyně